

Rezoluția Parlamentului European din 15 noiembrie 2011 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale (2011/2024(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale^[7],
- având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la crearea unui card profesional european pentru furnizorii de servicii^[8],
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 19 ianuarie 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, C-330/03, Rec.,
- având în vedere Raportul privind cetățenia UE în 2010 – „Eliminarea obstacolelor din calea drepturilor cetățenilor UE” (COM(2010)0603),
- având în vedere consultarea publică lansată de Comisie în martie 2011 în legătură cu Directiva 2005/36/CE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere raportul prezentat Comisiei la 9 mai 2010 de Mario Monti, raport intitulat „O nouă strategie pentru piața unică”,
- având în vedere audierea desfășurată împreună cu parlamentele naționale la 26 octombrie 2010 cu privire la transpunerea și punerea în aplicare a Directivei 2005/36/CE,
- având în vedere studiul pe care l-a solicitat cu privire la recunoașterea calificărilor profesionale (PE 447.514),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 octombrie 2010 intitulată „Către un Act privind piața unică - Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate” (COM(2010)0608),
- având în vedere Raportul anual al SOLVIT pe 2010 referitor la dezvoltarea și performanța rețelei SOLVIT în 2010,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la o piață unică pentru europeni^[9],
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 aprilie 2011 intitulată „Actul privind piața unică – Douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii” (COM(2011)0206),
- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 22 iunie 2011 intitulată „Modernizarea Directivei privind calificările profesionale” (COM(2011)0367),
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 5 iulie 2011 referitor la rezumatul răspunsurilor la consultarea publică pe tema modernizării Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale^[7],
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 5 iulie 2011 referitor la evaluarea Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale^[9],
- având în vedere articolul 48 și articolul 119 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0373/2011),

A. Întrucât schimbările demografice vor face din ce în ce mai importantă mobilitatea profesioniștilor în întreaga Uniune Europeană;

B. Întrucât evoluția piețelor muncii necesită o mai mare transparență, simplificare și flexibilitate a normelor privind

recunoașterea calificărilor profesionale;

C. Întrucât mobilitatea profesională este un factor-cheie pentru dezvoltarea economică și redresarea economică durabilă;

D. Întrucât, potrivit constatărilor Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop), se așteaptă ca cererea de lucrători cu înaltă calificare să crească în Uniunea Europeană cu peste 16 milioane de locuri de muncă de acum până în 2020;

E. Întrucât dreptul de a obține un loc de muncă sau de a presta servicii în alt stat membru este un drept fundamental conferit prin tratate și constituie un exemplu concret al modului în care cetățenii pot beneficia de piața unică;

F. Întrucât libera circulație a persoanelor în cadrul UE și dreptul la recunoașterea meritelor și a competențelor profesionale vor putea deveni realitate numai atunci când barierele invizibile existente vor fi reduse la minimum și anumite norme naționale care împiedică în prezent în mod disproporționat exercitarea dreptului la locuri de muncă calificate vor dispărea;

G. Întrucât garantarea faptului că sistemul pentru recunoașterea calificărilor profesionale este conceput în cel mai bun mod posibil reprezintă o condiție prealabilă pentru a le permite tuturor să se bucure din plin de avantajele libertății de circulație;

H. Întrucât în Actul privind piața unică s-a subliniat faptul că modernizarea sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale este cheia intensificării creșterii economice și a consolidării încrederii profesioniștilor și a cetățenilor;

I. Întrucât unul dintre principalele motive pentru dificultățile recunoașterii titlurilor academice și a calificărilor profesionale este lipsa de încredere în criteriile de acreditare și de acordare a calificărilor academice din țara de origine, astfel încât este urgent să se instituie măsuri pentru recunoașterea automată prin eliminarea obstacolelor naționale formale și a prejudecăților ce împiedică recunoașterea;

J. Întrucât, în temeiul directivei, din 2007 au fost luate circa 100 000 de decizii privind recunoașterea, ceea ce a făcut posibilă mobilitatea a 85 000 de profesioniști^[6];

K. Întrucât, dintre profesiile reglementate în UE, cele din domeniul sănătății permit cea mai mare mobilitate, în perioada 2007-2010 fiindu-le recunoscută calificarea unui număr de aproximativ 57 200 de medici, asistenți medicali, medici stomatologi, farmaciști, moașe și medici veterinari;

L. Întrucât încă mai există o discrepanță între așteptările cetățenilor și realitate, mai mult de 16% dintre cazurile SOLVIT din anul 2010 având legătură cu recunoașterea calificărilor profesionale^[7];

M. Întrucât este dificil să se identifice autoritatea competentă pentru recunoașterea calificărilor profesionale și întrucât procedurile aferente sunt complexe;

N. Întrucât Directiva privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere prevede ca statele membre în care se efectuează tratamentul să se asigure că informațiile privind dreptul de a practica al cadrelor medicale incluse în registrele naționale sau locale de pe teritoriul lor sunt puse la dispoziția autorităților din alte state membre, schimbul de informații având loc prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne;

O. Întrucât cazurile SOLVIT legate de calificările profesionale au fost în număr de 220 în 2010, peste două treimi dintre acestea provenind din doar patru state membre;

P. Întrucât Directiva 2005/36/CE a consolidat normele stabilite prin 15 directive anterioare, adoptate începând cu anul 1960;

Q. Întrucât Directiva 2005/36/CE nu a fost transpusă la timp de către toate statele membre, fiind pusă complet în aplicare abia la trei ani de la termenul-limită inițial;

R. Întrucât aplicarea corectă a directivei respective consolidează dimensiunea umană a pieței unice;

S. Întrucât introducerea unui card profesional european ar putea simplifica și accelera procesul de recunoaștere a calificărilor profesionale,

1. consideră că libera circulație a unui număr crescând de persoane cu înaltă calificare și de lucrători reprezintă unul dintre principalele avantaje ale cooperării europene și ale unei piețe interne competitive, un factor important de dezvoltare pentru economiile din întreaga UE, precum și un drept al tuturor cetățenilor europeni; este ferm convins că mobilitatea lucrătorilor ar trebui sporită în rândul cetățenilor din UE și că obstacolele indirecte ar trebui eliminate, cu condiția asigurării unui echilibru între mobilitate și calitatea calificărilor profesionale;

2. încurajează toate inițiativele care vizează facilitarea mobilității transfrontaliere ca mijloc de asigurare a unei funcționări eficiente a piețelor forței de muncă și ca metodă de a stimula creșterea economică și competitivitatea în cadrul UE; recunoaște nevoia de modernizare a Directivei 2005/36/CE, care trebuie să asigure un cadru juridic clar și solid;

3. invită Comisia și statele membre să încurajeze în continuare mobilitatea în rândul profesioniștilor; susține că numărul relativ mic de profesioniști mobili este un motiv de îngrijorare și sugerează să se elaboreze strategii pentru soluționarea acestei probleme; subliniază rezultatul recentului sondaj Euro-barometru potrivit căruia peste 50 % dintre tinerii din Europa sunt dispuși sau dornici să lucreze în străinătate⁽⁹⁾;

4. invită statele membre să promoveze avantajele directivei în rândul cetățenilor și profesioniștilor de pe teritoriul lor;

5. consideră că dialogul dintre părțile interesate, în scopul actualizării periodice a cerințelor de formare inițială, de recunoaștere a experienței și de formare continuă este esențial pentru a obține o armonizare a formărilor; consideră, de asemenea, că instituirea unui „al 28-lea regim” care să se suprapună cu sistemele naționale nu este în măsură să soluționeze în mod clar și satisfăcător problema diferențelor de formare;

6. observă că principiul accesului parțial este considerat indezirabil de către majoritatea părților care au răspuns la consultarea publică a Comisiei, este dificil de monitorizat în practică și trebuie clarificat; consideră, totuși, că principiul accesului parțial ar putea aduce beneficii, dar numai profesiilor în care sarcinile pot fi diferențiate în mod clar; solicită o evaluare amănunțită a principiului și, de asemenea, solicită ca acesta să se aplice de la caz la caz, excluzând profesiile reglementate care au implicații în domeniul sănătății și al siguranței;

7. salută succesul general al procedurii de recunoaștere automată; subliniază însă faptul că procedura de recunoaștere în cadrul sistemului general bazat pe experiența profesională este excesiv de greoaie și îndelungată atât pentru autoritățile competente, cât și pentru cei care exercită anumite profesii;

8. constată, subliniind în același timp importanța sistemului de declarare prealabilă, că în cadrul consultării publice a Comisiei din 2011 s-au ridicat numeroase probleme și că, prin urmare, măsurile de îmbunătățire a mobilității temporare a profesioniștilor ar trebui să constituie un aspect esențial al apropiatei revizuirii a Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale; solicită o clarificare mai bună a conceptului de prestare de servicii temporară și ocazională, ținând cont de faptul că elaborarea unei definiții care să acopere toate profesiile ar fi imposibilă și ar afecta subsidiaritatea;

9. consideră că autoritățile competente întâmpină dificultăți în aplicarea sistemului de declarare prealabilă deoarece nu există o abordare consecventă a evaluării caracterului temporar și ocazional al unui serviciu și deoarece este deosebit de dificil să se monitorizeze activitățile prestatorilor de servicii pe teren; solicită Comisiei să evalueze dispozițiile actuale ale articolului 7 din directivă și să ofere explicații suplimentare cu privire la jurisprudența existentă, în special cu privire la profesiile care au implicații pentru sănătatea și siguranța publică; solicită Comisiei să își prezinte concluziile Parlamentului;

10. subliniază că articolul 7 alineatul (4) din directivă, care permite statelor membre să efectueze verificări prealabile ale calificărilor în cazul profesiilor legate de sănătate și siguranță ce nu beneficiază de recunoaștere automată, este considerat esențial de către marea majoritate a părților interesate; susține, cu toate acestea, că, pentru a spori transparența, statele membre ar trebui să clarifice care sunt profesiile despre care consideră că au implicații în materie de sănătate și siguranță;

11. este de acord cu Comisia că definiția „educației și formării reglementate” este prea restrictivă și poate avea un impact nejustificat asupra mobilității temporare a profesioniștilor; consideră că definiția ar trebui să cuprindă orice formare care permite exercitarea unei profesii în statul membru de origine;

12. solicită Comisiei să clarifice faptul că o declarație în scopul mobilității temporare ar trebui să fie valabilă, în

principiu, pe întreg teritoriul unui stat membru și să analizeze necesitatea unei declarații anuale;

13. solicită ca prestatorii de servicii care prestează servicii exclusiv unor consumatori pe care îi însoțesc în alte state membre și care nu au, prin urmare, niciun contact cu consumatorii locali din statul membru gazdă (de exemplu, ghizi turistici, antrenori, personal medical de însoțire a sportivilor), să fie exceptați de la obligația de declarare prealabilă prevăzută la articolul 7; propune ca derogarea să se aplice tuturor serviciilor care nu vizează sănătatea și siguranța publică,

14. invită Comisia să coordoneze și să consolideze diferitele surse de informații disponibile în prezent cu privire la problemele legate de recunoașterea calificărilor profesionale – inclusiv punctele naționale de contact și organismele profesionale – cu portalul „Europa ta”, care indică punctele unice de contact disponibile în prezent în conformitate cu Directiva privind serviciile; susține că această măsură le va oferi profesioniștilor, în propria limbă, o interfață publică unde să poată încărca documente, să-și poată accesa și imprima card-ul profesional, precum și să obțină informații de actualitate cu privire la procedura de recunoaștere și informații administrative cu privire la autoritățile competente, organismele profesionale și documentele pe care trebuie să le depună;

15. consideră că dialogul și schimburile de informații din cadrul fiecărei profesii trebuie intensificate, iar cooperarea dintre autoritățile competente și punctele naționale de contact trebuie să fie îmbunătățită, atât la nivel național, cât și între statele membre; solicită Comisiei să faciliteze crearea unor rețele ale autorităților competente și ale organismelor profesionale pentru profesiile cele mai mobile, să facă schimb de informații generale despre procedurile și cerințele de educație de la nivel național, să facă schimb de bune practici și să analizeze posibilitățile de cooperare mai strânsă, precum platformele comune; consideră că autoritățile publice și partenerii sociali trebuie să se angajeze într-un dialog structurat referitor la modul în care se poate spori integrarea profesională a tinerilor;

16. invită statele membre ca, în cadrul măsurilor de promovare a mobilității, să îmbunătățească eficiența cu care autoritățile publice difuzează informațiile referitoare atât la drepturile lucrătorilor, cât și la procedurile de recunoaștere a calificărilor profesionale, astfel încât să limiteze efectul disuasiv al birocrăției;

17. solicită, așadar, statelor membre să utilizeze tehnologii moderne de comunicare, inclusiv baze de date și proceduri de înregistrare on-line, astfel încât să se asigure că termenele-limită stabilite prin sistemul general de recunoaștere sunt respectate și că sunt aduse îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește accesul la informații și cunoașterea procedurilor;

18. solicită să se instituie obligația ca autoritățile competente să ofere date de contact actualizate tuturor celorlalte autorități competente din cadrul profesiei lor;

19. invită Comisia să stabilească orientări privind termenul în care o persoană care a depus un dosar complet ar trebui să aștepte o decizie din partea autorității competente; reducerea acestui termen prin utilizarea sporită a Sistemului de informare al pieței interne (IMI) și optimizarea procedurilor ar facilita, de asemenea, mobilitatea; invită statele membre să aloce resurse suficiente pentru a asigura recunoașterea profesională într-un termen rezonabil;

20. invită statele membre, autoritățile competente și Comisia să asigure o mai mare transparentă, astfel încât solicitanții sau persoanele în cauză să primească o explicație exhaustivă cu privire la motivele pentru care diploma sau calificarea lor profesională nu este recunoscută;

21. susține că procedura actuală de notificare a noilor diplome este prea complexă; invită Comisia să faciliteze notificarea noilor diplome și să actualizeze anexa V la directivă mai rapid;

22. îndeamnă statele membre, autoritățile competente și Comisia să garanteze că recunoașterea diplomelor și a certificatelor este comparabilă cu recunoașterea calificărilor profesionale, astfel încât să creeze o piață unică veritabilă la nivel european și internațional și, prin urmare, să evite reglementarea aspectelor deja reglementate;

23. subliniază faptul că măsurile compensatorii, care permit autorităților competente să impună un test de aptitudini sau un stagiu de adaptare de până la trei ani și care joacă un rol esențial în asigurarea siguranței consumatorilor și a pacienților, trebuie reexaminat pentru a stabili dacă reprezintă o soluție potrivită la problemele existente; solicită explicații mai bune și evaluarea Codului de conduită pentru a veni în ajutorul autorităților competente;

24. solicită adoptarea unor orientări fără caracter obligatoriu la nivelul UE privind aplicarea măsurilor compensatorii, care să fie elaborate în consultare cu autoritățile competente, organismele profesionale, statele

membre și Parlamentul European;

25. subliniază că este deosebit de complicat și costisitor pentru autorități să examineze nivelurile de calificare în conformitate cu articolul 11 și foarte dificil pentru cetățeni să înțeleagă această procedură; consideră că cele cinci niveluri de calificare prevăzute la articolul 11 conduc adesea la confuzii cu cele opt niveluri ale Cadrului european al calificărilor; este de acord cu Comisia că eliminarea articolului 11 și a anexelor II și III ar însemna că autoritățile competente nu ar mai trebui să determine eligibilitatea unui solicitant în conformitate cu anumite niveluri de calificare pre-definite, ci s-ar putea concentra pe identificarea diferențelor semnificative în materie de formare pentru a decide dacă sunt necesare măsuri compensatorii; constată, prin urmare, că eliminarea nivelurilor de calificare, inclusiv a anexelor II și III, ar simplifica considerabil procedura de recunoaștere;

26. subliniază că între sistemele de învățământ și de formare ale statelor membre există în continuare diferențe substanțiale; prin urmare, este de părere că, în ceea ce privește durata minimă de școlarizare necesară pentru anumite profesii, ar trebui luate în calcul și perioadele petrecute de obicei în școlile profesionale în cadrul sistemelor de formare prin alternanță;

27. invită statele membre și autoritățile competente să lanseze studii pentru realizarea unei taxonomii europene a competențelor, a calificărilor și a profesiilor, cu sprijinul Comisiei Europene, cu scopul de a analiza dacă diplomele și profesiile oficiale acoperă aceleași competențe și calificări în diferitele state membre și de a dispune de un instrument de analiză european;

28. consideră că este necesară o mai bună diseminare a Codului de conduită, ceea ce ar permite o punere în aplicare mai eficace a directivei prin promovarea unei interpretări comune a dispozițiilor;

29. solicită Comisiei să reintroducă mecanismele de dialog dintre statele membre, autoritățile competente și organismele profesionale cu scopul de a actualiza, cât mai regulat posibil și în concordanță cu evoluțiile științifice și tehnice, cerințele minime de formare pentru profesiile sectoriale pentru a reflecta practica profesională actuală, să actualizeze clasificarea actuală a activităților economice pe baza experienței profesionale și să stabilească un mecanism simplu pentru a actualiza permanent cerințele minime de formare; ținând cont de evoluțiile viitoare ale proceselor de la Bologna și de la Copenhaga, îndeamnă Comisia să evalueze introducerea unei abordări bazate pe competențe, prin definirea cerințelor minime de formare nu numai în ceea ce privește durata, ci și în ceea ce privește rezultatele învățării;

30. îndeamnă Comisia să nu fragmenteze procesul de modernizare a recunoașterii automate, astfel cum se sugerează în Cartea verde, și să garanteze că Parlamentul dispune de posibilități corespunzătoare de control atunci când directivei i se aduc modificări substanțiale;

31. salută reformele recente efectuate în cadrul procesului de la Bologna și avantajele pe care acest proces le oferă studenților europeni din punctul de vedere al mobilității și al șanselor de angajare; încurajează Comisia Europeană să sprijine statele membre pentru a spori transparența și gradul de comparabilitate ale Sistemului european de credite transferabile (ECTS), astfel încât ECTS să devină un instrument esențial de facilitare a recunoașterii reciproce a calificărilor și, în cele din urmă, a mobilității;

32. invită Comisia să ia în considerare importanța rezultatelor educaționale și a competențelor clinice standardizate atunci când stabilește cerințele minime de formare;

33. invită Comisia să evalueze posibilitatea de a extinde în viitor sfera de aplicare a recunoașterii automate;

34. solicită clarificări suplimentare privind propunerea de prelungire a duratei educației generale ca cerință de admitere pentru formarea în profesiile de asistent medical și moașă;

35. solicită clarificări suplimentare privind propunerea de eliminare a articolului 21 alineatul (4) din Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale;

36. invită statele membre să realizeze o comparație a cerințelor minime de formare și să efectueze schimburi mai regulate între ele, precum și între autoritățile competente, pentru a armoniza într-o mai mare măsură cerințele minime de formare;

37. subliniază că, pentru a evalua punerea în aplicare a Directivei 2005/36/CE, este nevoie de o listă a certificatelor și a celorlalte dovezi de calificare formală recunoscute în unul sau mai multe state membre, dar care nu sunt recunoscute în alte state membre; lista ar trebui să cuprindă și cazurile în care cetățenii au obținut o diplomă într-un stat membru diferit de statul lor de origine, diplomă care nu le este recunoscută la întoarcerea în

statul lor membru de origine;

38. subliniază numărul mare de profesii reglementate din Uniunea Europeană și invită statele membre să reanalizeze justificarea clasificării anumitor profesii pentru a stabili dacă diplomele și profesiile oficiale acoperă aceleași competențe și calificări în toate state membre; consideră că reducerea numărului total de profesii reglementate în UE ar spori mobilitatea; observă însă că o astfel de clasificare poate fi justificată din motive de protecție a consumatorilor, în special în cazul profesiilor din domeniul medical, juridic și tehnic;

39. susține că cel mai eficace mod de a permite libera circulație a profesioniștilor ar fi reducerea numărului de profesii reglementate în UE; invită Comisia să includă într-o directivă revizuită un mecanism prin care statele membre să își poată verifica dispozițiile de reglementare, cu excepția celor legate de profesiile din domeniul medical, și să le elimine în cazul în care nu sunt proporționale;

40. consideră că protecția consumatorilor și siguranța pacienților reprezintă un obiectiv vital în contextul revizuirii directivei și că succesul directivei depinde în mare măsură de asigurarea mobilității simultan cu garantarea siguranței; atrage atenția asupra statutului special al cadrelor medicale;

41. subliniază faptul că există probleme grave provocate de situațiile în care unii profesioniști continuă să își desfășoare activitatea în Uniunea Europeană în ciuda faptului că au fost suspendați sau radiati;

42. solicită ca, pentru profesiile care nu fac obiectul Directivei privind serviciile, să fie creat în cadrul Sistemului de informare al pieței interne un mecanism pro-activ de alertă, care să introducă obligativitatea alertării tuturor statele membre atunci când se ia o măsură de reglementare cu privire la înregistrarea unui profesionist sau la dreptul său de a presta servicii, cu condiția ca mecanismul de alertă să nu conțină alte informații, să respecte prezumția de nevinovăție și să fie conform cu normele existente în materie de protecție a datelor;

43. subliniază faptul că publicul și pacienții au nevoie de garanții mai solide cu privire la faptul că personalul medical care beneficiază de recunoaștere posedă competențe și cunoștințe actualizate;

44. atrage atenția asupra solicitării părților interesate de a se pune mai mult accentul pe perfecționarea profesională continuă (PPC), inclusiv pe învățarea (pe tot parcursul vieții) formală, non-formală și informală, și pe necesitatea de a o evalua; subliniază faptul că concurența la nivel mondial și orientarea către o economie bazată pe cunoaștere creează noi provocări pentru dezvoltarea competențelor și educației; solicită Comisiei, așadar, să analizeze metodele de certificare a tuturor modurilor de învățare, eventual prin intermediul „Pașaportului european al competențelor” și al Cadrelor europene al calificărilor, precum și al IML, și să întocmească un tabel al comparabilității diverselor sisteme de perfecționare profesională continuă din statele membre; în cazul cadrelor medicale, invită Comisia să evalueze dacă măsurile compensatorii ar putea constitui o soluție corespunzătoare în cazul nivelurilor diferite de PPC; încurajează autoritățile competente să pună la dispoziție informații referitoare la PPC în cadrul procedurii de recunoaștere și să facă schimb de bune practici și de informații privind PPC, îndeosebi în cazul domeniilor și al statelor membre în care perfecționarea profesională continuă este obligatorie;

45. subliniază importanța adaptării formării continue la necesitățile specifice pieței muncii din fiecare stat membru, astfel încât să se asigure o mai bună utilizare a resurselor de formare pentru angajați;

46. subliniază că extinderea procedurii de recunoaștere astfel încât să acopere calificări din țări terțe ar putea favoriza abuzurile sub forma căutării instanței celei mai favorabile și ar fi foarte periculoasă pentru autoritățile competente din statele membre gazdă;

47. insistă asupra faptului că, pentru cadrele medicale, abilitatea de a comunica cu colegii și pacienții este fundamentală pentru a evita situațiile periculoase sau potențial fatale;

48. consideră că articolul 53 din Directiva 2005/36/CE referitor la cerințele lingvistice trebuie clarificat, întrucât există controverse cu privire la interpretarea acestei dispoziții între Comisie, Curtea de Justiție a UE și statele membre; solicită, așadar, Comisiei și statelor membre să revizuiască regimul cerințelor lingvistice pentru cadrele medicale, acordând autorităților competente flexibilitatea necesară pentru evaluarea și, numai dacă este necesar, testarea competențelor lingvistice ale profesioniștilor în domeniul tehnic și al comunicării orale de zi cu zi, ca parte a procedurii de recunoaștere; consideră că, fără a aduce atingere capacității angajatorilor de a verifica ei înșiși competențele lingvistice ale profesioniștilor la recrutarea pentru un anumit post, principiul proporționalității ar trebui aplicat cu rigurozitate în această privință, astfel încât asemenea teste să nu devină un obstacol suplimentar;

49. consideră că, pentru facilitarea integrării unui profesionist într-o altă țară, competențele lingvistice sunt

esențiale, ele asigurând calitatea serviciilor prestate și protejarea siguranței consumatorilor și a pacienților;

50. subliniază faptul că, pentru a proteja pacienții, cadrele medicale care prestează servicii medicale on-line ar trebui să asigure aceeași calitate și standarde de siguranță ca și în cazul serviciilor medicale ne-electronice; ar trebui, prin urmare, clarificat faptul că dispozițiile directivei și, dacă este necesar, o serie de dispoziții suplimentare ar trebui să se aplice prestatorilor de servicii medicale on-line;

51. subliniază faptul că dezvoltarea serviciilor medicale on-line și a unui sistem de asistență medicală la distanță impune ca, după formare, asistenții medicali și medicii să poată acorda asistență unor pacienți de diferite naționalități și că, prin urmare, va fi necesar să se promoveze colaborarea dintre centrele de formare, spitalele și universitățile din diferite țări pentru profesioniștii și absolvenții care trebuie să acorde asistență pacienților prin intermediul acestor instrumente;

52. salută rezultatele proiectelor-pilot privind card-ul profesional anunțate la Forumul privind piața unică de la Cracovia; insistă asupra faptului că orice card profesional trebuie să fie facultativ, să ateste experiența academică și profesională dobândită și trebuie să fie conectat la sistemul IMI; consideră că un card profesional ar putea fi un instrument util pentru a facilita mobilitatea în cazul anumitor profesii, a simplifica procedurile administrative și a spori siguranța; solicită Comisiei ca, înainte de introducerea unui astfel de card, să demonstreze valoarea adăugată pe care acesta o poate prezenta pentru procedura de recunoaștere; subliniază faptul că introducerea oricărui card trebuie să întrunească anumite condiții de siguranță și de protecție a datelor și, de asemenea, insistă asupra faptului că trebuie stabilite garanțiile necesare împotriva abuzurilor și a fraudei;

53. reiterează faptul că, dacă UE dorește să reducă punerea în aplicare și respectarea neuniformă a Directivei 2005/35/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale în cadrul UE-27, este necesar ca toate statele membre să dea dovadă de mai multă încredere reciprocă în sistemele proprii;

54. sprijină extinderea IMI și la profesiile care nu fac încă obiectul acestui sistem de informare, astfel cum se sugerează în propunerea de regulament privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne^[10] („Regulamentul IMI”), precum și la profesiile care nu sunt reglementate de Directiva 2005/36/CE;

55. solicită introducerea obligatorie a IMI pentru autoritățile competente cu scopul de a facilita cooperarea administrativă pro-activă și a simplifica procedurile de recunoaștere; consideră că IMI ar putea fi îmbunătățit mai mult, de exemplu, prin extinderea funcționalităților existente pentru a facilita activitatea autorităților naționale; solicită Comisiei să adopte măsuri însoțitoare de sprijin la nivel de formare și la nivel tehnic, cu scopul de a beneficia de toate avantajele sistemului în materie de eficiență;

56. solicită să se asigure o mobilitate mai mare a absolvenților și să se respecte hotărârea pronunțată în cauza Morgenbesser^[10]; consideră că statele membre ar trebui să încurajeze stagiile remunerate pentru absolvenții din alte state membre dacă resortisanții lor beneficiază de o asemenea posibilitate; subliniază, în plus, faptul că experiența profesională dobândită în timpul stagiilor ar trebui recunoscută în statul membru de origine;

57. subliniază că noțiunea de platforme comune, astfel cum este prevăzută la articolul 15 al directivei, nu s-a bucurat de succes, în sensul că în prezent nu există nicio platformă de acest tip; susține că acestea pot fi instrumente utile în facilitarea mobilității și că ar trebui definite și controlate direct de către profesioniști; salută intenția Comisiei de a îmbunătăți acest concept în cadrul unui articol revizuit; solicită Comisiei să le permită statelor membre să aleagă dacă doresc să participe la o platformă comună sau nu și să reducă pragul de participare pentru statele membre;

58. consideră că introducerea oricărei platforme comune ar trebui să fie condiționată de un test al pieței interne și să fie supusă controlului parlamentar;

59. subliniază că directiva ar trebui să cuprindă dispoziții referitoare la protecția datelor, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, și că revizuirile directivei ar trebui să includă, de asemenea, evoluțiile în materie de dispoziții privind protecția datelor; subliniază că ar trebui să existe informații de contact actualizate privind autoritățile competente responsabile de politicile de gestionare a datelor, politici clare referitoare la stocarea și utilizarea datelor unui profesionist, precum și orientări pentru corectarea informațiilor eronate;

60. ia act de faptul că negocierile dintre UE și Elveția au condus la un acord cu privire la modificarea anexei III la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, astfel încât să includă Directiva 2005/36/CE; constată că acordul prevede o aplicare cu titlu provizoriu a celei mai mari părți a directivei, cu excepția titlului II, care necesită adaptări în Elveția, și că decizia Consiliului cu privire la acordul menționat anterior va deveni caducă în cazul în

care statul elvețian nu va notifica încheierea procedurilor sale interne pentru punerea în aplicare a deciziei în termen de 24 de luni de la adoptarea deciziei; se angajează să urmărească cu atenție evoluțiile pe această temă;

61. solicită Comisiei să se asigure că orice directivă revizuită este transpusă corespunzător până la expirarea termenului-limită; îndeamnă statele membre să acorde directivei prioritatea cuvenită;

o
o o

62. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

-
- (1) JO L 255, 30.9.2005, p. 22
 - (2) JO C 76E, 25.3.2010, p. 42.
 - (3) Texte adoptate, **P7_TA(2011)0145**.
 - (4) http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-summary-replies-public-consultation-pdq_en.pdf.
 - (5) http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-evaluation-directive-200536ec_en.pdf.
 - (6) Comisia Europeană, „Evaluarea Directivei privind recunoașterea calificărilor profesionale”, Bruxelles, 5 iulie 2011.
 - (7) Comisia Europeană, DG MARKT, Raportul pe 2010 referitor la SOLVIT: Dezvoltarea și performanța rețelei SOLVIT în 2010 (2011).
 - (8) Comisia Europeană – Euro-barometru Flash, „Tineretul în mișcare: raport analitic”, mai 2011.
 - (9) Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (**COM(2011)0522**).
 - (10) Hotărârea Curții de Justiție din 13 noiembrie 2003, Morgenbesser, C-313/01, Rec., p. I-13467.

Ultima actualizare: 16 noiembrie 2011